

[M. Larsen.]

på de erfaringer, der indhøstede under sidste verdenskrig både herhjemme og i andre lande. Den lovgivning om civilforsvaret eller civilbefolkningens beskyttelse, der fandt sted før sidste verdenskrig og under krigen, kan man med rette betegne som en forsøgslovgivning, da der ingen erfaringer var at bygge på. På trods heraf må det erkendes, at den i stor udstrækning opfyldte de krav, man med rette kunne stille til den. Der blev i mange tilfælde, hvor bombninger og sprængninger indtraf, ydet en overordentlig god indsats.

Efter det foreliggende lovforslag lægges hele civilforsvaret ind i faste rammer og får en betydelig større disponibel styrke til rådighed. Dette skaber en yderligere betryggelse, og jeg tror, befolkningen vil hilse det med glæde, idet man dog samtidig i høj grad vil beklage, at situationen har udviklet sig således, at disse foranstaltninger nu igen er så stærkt påkrævede.

Det foreliggende lovforslag er inddelt i 4 afsnit. I det første afsnit redegøres for de opgaver, centralledelsen for det civile forsvaret får: at forebygge og afbøde følger af krigshandlinger i den udstrækning, det er muligt, og hvor det ikke påhviler de militære værn. Angående et eventuelt samarbejde mellem det civile og de militære værn træffes bestemmelse af indenrigsministeren efter forhandling med forsvarsministeren. Der nedsættes et civilforsvarsråd, bestående af en civilforsvarschef og sagkyndige fra politi, brandvæsen og sundhedsvæsen.

I andet afsnit omhandles civilforsvarskorpset. Oprettelsen af korpset sker ved en videreføring af de bestående CBU-kolonner, der inddeles i tre brigader med hver 2 000 mand, men organiseres således, at der kan dannes yderligere brigader i det omfang, det måtte anses for nødvendigt. Mandskabet vil kunne udskrives fra de årlige sessioner i lighed med mandskabet til hæren og flåden. Der foreslås udskrevet 1 200 mand årligt. Indenrigsministeren fastsætter de nærmere regler for personellet's uddannelse og uddannelsesetidens længde. Bemyndigelsen skal være hos indenrigsministeriet, og mit parti vil gerne være med til at give den højtærede indenrigsminister denne bemyndigelse. Men jeg vil gerne henstille til den højtærede indenrigsminister, at hovedvægten i de regler, der bliver udarbejdet, lægges på uddannelse i det rent praktiske arbejde såsom rednings- og slukningsarbejde, nemlig det, mandskabet vil komme ud for i praksis i tilfælde af krig. Det er dertil, civilforsvaret skal bruges, og her kan det

gøre en stor indsats til gavn for fædrelandet, så det er på det område, uddannelsen skal sættes ind. Jeg vil ikke anse militære ksercits og militærparader for særlig meget bevendt for civilforsvaret, og man har just heller ikke indtryk af, at mandskabet i hær og flåde altid har været overbebyrdet med fornuftige sysler i deres tjenestetid. Også selve uddannelsesetidens længde fastsættes af indenrigsministeren. Tjenestetiden plus genindkaldelsestiden må ikke overstige den for hærens pionerbatailloner gældende tid, ca. 10 måneder. Jeg vil udtrykke håb om, at det må lykkes den højtærede indenrigsminister at få sagen således lagt til rette, at tjenestetiden kan blive noget kortere. Civilforsvarets befalingsmænd er faste befalingsmænd af reserven og værnepligtige befalingsmænd.

Civilforsvarets mandskab stilles lige med hærens mandskab med hensyn til kvarter, lønning, forplejning, beklædning, fribefordring o. lign. Spørgsmålet om dette „o. lign.“ blev rejst forleden dag af det ærede medlem hr. Holger Larsen. Jeg vil antage, at disse ord skal dække erstatning og invaliderente for tilskadekomst i tjenesten.

Efter nærmere bestemmelse kan frivilligt kvindeligt personel anvendes i civilforsvarskorpset.

Samtlige udgifter ved civilforsvarskorpset afholdes af staten og er opgjort til følgende beløb: etableringsudgifter ca. 113 mill. kr., årlige udgifter ca. 10 mill. kr., dog stigende til ca. 13½ mill. kr.

I tredje afsnit omhandles det lokale civilforsvar. Landet opdeles i civilforsvarsområder. Enhver købstad danner et civilforsvarsområde, medmindre indenrigsministeren meddeler fritagelse herfor. Andre områder inddeles i civilforsvarsområder. Efter indenrigsministeriets bestemmelse kan politimesteren foreslås som chef for hele civilforsvarsområdet og tildeles følgende opgaver: evakuering, varsling, tilsyn med bedriftsværn, tilsyn med frivillige ordninger, udrømning af befolkningen i tilfælde af bombeskader, afspærring, bevogtning, meldingstjeneste og andre opgaver efter indenrigsministerens nærmere bestemmelse.

Endvidere nedsætter kommunalbestyrelsen en civilforsvarskommission med kommunalbestyrelsens formand som formand. Det er en god ordning, der vil blive hilst med megen tilfredshed ude i kommunerne. Her lægges nemlig ansvaret over på kommunalbestyrelsen, og det er kommunalbestyrelsen, der skal afholde formentlig den største del af udgifterne til beskyttelsen af de lokale civilforsvarsområder. Der pålægges